

Zpívám jednu píseň dál a dál

Karel Gott

Já když mám v hlavě dálky co mě lekají
a vůně pro fialky bouřkou končí
pak tehdy sobě sám jsem cizí
a za cit jenom výsměch sklízím
já zpívám jednu píseň stejně dál a dál

Já když má poje zítra délku snad století
a na stěp chrámu vytráží se pak rozletí
když hudba schází v partiturách
a nad vším lítá velká můra
já zpívám jednu píseň stejně dál a dál

Když vítězem jsou jiní
a já jsem jen věčný viník
a chybí déšť, aby mě smyl
kdyby mi šňůr ztěžklých prádlem
jsou dnes i na zem spadlé
proč vůbec ještě touhu mám
tu zůstat dál a dýl

Já když pak oněmím bezduchým ovzduším
a kráčím po zemi, kam to netuším
když ničemu se smějí kolem běžci po ranvejích
já zpívám tu svou píseň stejně dál a dál

Já když pak oněmím bezduchým ovzduším
a kráčím po zemi, kam to netuším
když ničemu se smějí kolem běžci po ranvejích
já zpívám tu svou píseň stejně dál a dál
já zpívám tu svou píseň stejně dál a dál
já zpívám tu svou píseň, svou píseň dál
svou píseň dál, svou píseň dál
zpívám ji dál, svou píseň dál...